

Po p. 19 wstawia się nowy p. 20 treści następującej:

„20. Opłata na wzmocnienie ochrony przesyłek.

(Art. 84 i 89 „Przep. Przew.”).

Na pokrycie kosztów, połączonych z wzmocnioną ochroną przesyłek towarowych tak podczas przewozu, jak przechowywania w składach, pobiera się opłatę w wysokości:

przy przesyłkach drobnych, od sztuki lub półwagonowych. 10% przewoźnego,
przy przesyłkach całowagonowych 5% „

U w a g a. Za przewoźne uważa się opłatę za przewóz, wskazaną w tablicach części IV i VI nin. Taryfy”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1922 r.

Minister Kolei Żelaznych:
Sikorski

Minister Skarbu:
Michalski

Minister Przemysłu i Handlu:
w z. *Henryk Strasburger*

42.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 7 stycznia 1922 r.

w przedmiocie zmian i uzupełnień Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt, stosowanej do przewozów kolejami wąskotorowymi.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie pasażerów, bagażu i towarów oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) i w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu zarządza się co następuje:

§ 1. W Taryfie Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt kolejami normalnotorowymi (Dz. U. R. P. z 1920 r. № 40, poz. 243), rozciągniętej rozporządzeniem z dnia 12 maja 1921 r. (Dz. U. R. P. № 43, poz. 266) na przewozy kolejami wąskotorowymi, wprowadza się następujące zmiany i uzupełnienia:

1) We „Wstępie” (Dz. U. R. P. z 1921 r.: № 43, poz. 266 i № 64, poz. 412):

W punkcie III „W obrębie Dyrekcji kolejowej Wileńskiej”: Ustęp A otrzymuje brzmienie następujące:

„A) Koleje wąskotorowe państwowe:

1. Liniewo-Prużany,	} (patrz p. 80 części II niniejszej taryfy).
2. Nowojelnia-Nowogródek-Lubcza,	
3. Nowo-Święciany-Łyntupy”.	

2) W części II „Postanowienia Taryfowe”: w rozdz. XXIV „Przewóz liniami kolejowymi, stosującymi warunki specjalne” (Dz. U. R. P. z 1921 r. № 64, poz. 412) punkt 80-ty po słowach: „Na linii” uzupełnia się słowami: „Liniewo-Prużany oraz”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem 1 lutego 1922 r.

Minister Kolei Żelaznych:
Sikorski

Minister Skarbu:
Michalski

Minister Przemysłu i Handlu:
w z. *Henryk Strasburger*

43.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 10 stycznia 1922 r.

o przewozie próżnych wagonów prywatnych właścicieli w komunikacji bezpośredniej między stacjami polskich kolei państwowych, a stacjami kolei austriackich.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie pasażerów, bagażu i towarów oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. z 1919 r. № 14, poz. 152) i w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu zarządza się co następuje:

§ 1. Przewóz próżnych wagonów prywatnych właścicieli w komunikacji bezpośredniej między stacjami polskich kolei państwowych, a stacjami kolei austriackich, dokonywa się na podstawie przepisów następujących:

1. Próżne wagony prywatnych właścicieli (wagony-kotły, chłodnie, wagony piwne, mięsne i t. p.) przewozi się w komunikacji wyżej wymienionej na podstawie bezpośrednich listów przewozowych międzynarodowych z zachowaniem postanowień przewozowych i taryfowych, obowiązujących na kolejach, biorących udział w przewozie. Nadawca jest obowiązany wskazać w liście przewozowym drogę przewozu przez podanie granicznej stacji przejściowej polsko-czeskosłowackiej, oraz cechę kolei, do której taboru wagon jest zaliczony, rodzaj i № wagonu.
2. Próżne wagony prywatnych właścicieli, wysyłane pod ładunek albo zwracane opróżnione, przewozi się na liniach polskich kolei państwowych bezpłatnie, o ile przewóz tych wagonów z ładunkiem na jednakowo długim szlaku tychże kolei uskutecznił w przeciągu 2 miesięcy przed rozpoczęciem przebiegu próżnego, albo dokonano go w takim samym terminie po ukończeniu przebiegu próżnego.

3. Przy powrotnym przewozie opróżnionych wagonów prywatnych właścicieli z zagranicy na stację polską winien odbiorca okazać wtórnik pierwotnego listu przewozowego na wagon ładowny do stwierdzenia, że odległość kilometryczna próżnego i ładownego przebiegu tego samego wagonu po liniach kolei polskich pokrywa się. Wtórnik pierwotnego listu przewozowego powinien być na wymienionej stacji opatrzonej w odpowiednią adnotację.

W razie braku takiego dowodu, list przewozowy na nadeszły wagon próżny zatrzymuje się na stacji przeznaczenia aż do nadania tegoż wagonu w stanie ładownym do przewozu zwrotnego, a to celem stwierdzenia pokrycia obu przebiegów. List przewozowy oraz jego wtórnik powinny być przy nadaniu zwrotnym wagonu ładownego na stacji nadawczej opatrzone w odpowiednią adnotację.

4. Za przebiegi próżne, nie pokryte całkowicie przebiegami ładownymi na szlakach kolei polskich w wymienionym dwumiesięcznym terminie, przewoźne za nadwyżkę kilometrów przebiegu próżnego pobiera się od odbiorcy względnie od nadawcy wagonu na stacji polskiej.

Przewoźne oblicza się według stawek obowiązującej taryfy wewnętrznej dla taboru kolejowego na własnych kołach.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1922 r.

Minister Kolei Żelaznych:
Sikorski

Minister Skarbu:
Michalski

Minister Przemysłu i Handlu:
w z. *Henryk Strasburger*

44.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 11 stycznia 1922 r.

o zmianach i uzupełnieniach Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie pasażerów, bagażu i towarów oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) i w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu, zarządza się co następuje:

§ 1. Do Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt z dn. 1 czerwca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 40, poz. 243) wraz z późniejszymi uzupełnieniami

i zmianami wprowadza się następujące zmiany i uzupełnienia:

I. W części II. „Postanowienia Taryfowe” (Dz. U. R. P. z 1920 r. № 40, poz. 243):

W punkcie 79 rozdziału XXIII podane w pozycji c) (Dz. U. R. P. z 1920 r. № 51, poz. 313; r. 1921 № 43 poz. 265 i № 85 poz. 624) opłaty: 400 i 24 mk. zmienia się odpowiednio na 1200 i 72 mk.

II. W części III. „Nomenklatura i klasyfikacja towarów” (Dz. U. R. P. z 1921 r. № 78, poz. 536).

W gr. 41 „Materiały drzewne” uwaga a) otrzymuje brzmienie następujące:

„a) Za budulec nieobrobiony i obrobiony, przewożony dla celów odbudowy kraju za świadectwami organów Ministerstwa Robót Publicznych, za słupy telegraficzne i telefoniczne oraz za kostki brukowe, przewożone za świadectwami tegoż Ministerstwa Robót Publicznych lub Magistratów — przewoźne oblicza się przy przesyłkach całowagonowych według kl. V”.

W teście gr. 41 w uwadze b) dodaje się po słowach „do kopalń krajowych” zdanie: „lub do składów Biura sprzedaży drzewa kopalnianego (Beesdeka) przy st. Sosnowiec”.

W gr. 55 „Kamienie i minerały” pozycja „1) surowe—łupane, kruszone nieobrobione” w rubryce klasy wagonowej otrzymuje, dodatkowy odsyłacz k) oraz w rubryce „Uwagi” zamieszcza się uwagę następującą:

„k) Za kamienie surowe—łupane, kruszone, nieobrobione, przewożone za świadectwami organów Ministerstwa Robót Publicznych lub Magistratów do budowy dróg bitych lub brukowania, przewoźne przy przesyłkach całowagonowych oblicza się według klasy specjalnej ze zniżką 20%”.

W gr. 56 „Piasek, żwir, tłuczeń i t. d.” pozycja „Wszystkie przedmioty tej grupy” w rubryce klasy wagonowej otrzymuje odsyłacz n) oraz w rubryce „Uwagi” zamieszcza się uwagę następującą:

„n) Za piasek, żwir i tłuczeń (szaber), przewożone za świadectwami organów Ministerstwa Robót Publicznych lub Magistratów, do budowy dróg bitych lub brukowania, przewoźne oblicza się według klasy specjalnej ze zniżką 20%”.

W gr. 60 „Wyroby garncarskie, gliniane i t. d.” w pozycji „Cegły, dachówki, rury i drewno gliniane i piaskowe niepolewane” przy przewozie ich bez opakowania klasa V dla przesyłek całowagonowych zmienia się na klasę specjalną”.

III. W części VI. „Taryfy wyjątkowe”. (Dz. U. R. P. z 1921 r. № 93, poz. 689).

W taryfie № 2 wykaz stacji pogranicznych uzupełnia się stacjami „Turmont”, „Landwarowo”, „Mezőlaborcz”, „Chojnice”, „Miasteczko” i „Goleiszów-Cieszyn”.

Tytuł schematu a) teście taryfy „Na przewóz benzyny i parafiny” uzupełnia się słowami „oraz gazoliny”.

W teście taryfy № 2 schemat b) na przewóz nafty oczyszczonej i olejów smarowych zmienia się w sposób następujący:

„Od 1 do 100 km.—po 25 mk. za każde 10 km. i 100 kg. co czyni za 100 km.—250 mk.